

AsemaSeurakunnan SANOMAT

1 - 2024

Alkusanat

Olen erittäin iloinen saadessani kirjoittaa AsemaSeurakunnan ensimmäiseen lehteen tervehdyksen. Olen itse saanut löytää Jeesuksen elämääni 25-vuotta sitten. Voin omalla kohdallani sanoa että minulla on elämä ennen ja jälkeen uskoontuloni, niin mullistavalla tavalla se muutti oman ja perheeni elämän. Ainoa asia mikä harmittaa on ettei jo aiemmin tullut uskoon. Näiden vuosien aikana AsemaSeurakunta itsenäistyi Turun helluntaiseurakunnan rukouspiiristä ja olemme toimineet omana seurakuntana jo 15-vuotta. Itse olen viljellyt termiä, että olemme yhteiskristillinen helluntaiseurakunta. Tahdomme että AsemaSeurakuntaan on helppo tulla ja siellä kokee olevansa tervetullut.

Monet ovat saaneet ensikontaktin kirpputorimme kautta, joka on saavuttanut hyvä maineen edullisena ja laadukkaan kirppiksenä ja olen iloinut siitä että kirppiksen yhteydessä oleva kahvilamme on muodostunut monille ihmisille tavaksi, mikä sen mukavampaa kuin tavata muita ihmisiä kahvin merkeissä.

Näinä aikoina monet kokevat turvattomuutta elämässään. Paras turva elämässäsi on niin nykyhetkessä kuin tulevaisuudessakin on Jeesus Kristus.

Joh. 3:16 Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainutsyntyisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

Lähde rohkeasti etsimään, mitä kaikkea elämä voisi antaa sinulle Jeesuksen seurassa.

**Terveisin,
Kimmo Jalonen**

SISÄLTÖ

Alkusanat	2
Jumalan Sana	4
Marjatta ja Osmo Järvisen kertomus elämästä ja uskosta	5-8
Jumalan Sana	9-10
Seurakunnan toiminta	11

NIIN PYSYVÄT NÄMÄ KOLME: USKO, TOIVO,
RAKKAUS. MUTTA SUURIN NIISTÄ ON
RAKKAUS.

1. KORINTTILAISKIRJE 13:13

MARJATTA JA OSMO JÄRVISEN KERTOMUS ELÄMÄSTÄ JA USKOSTA

Olimme 3 kk ikäinen aviopari, kun ev.lut. kotiseurakuntaamme tuli ensimmäiset evankelioimispäivät. Termi oli uusi, aivan vieras vielä tuolloin. Puhujina olivat pappi ja maallikkopuhuja. Kolmena iltana kirkossa puhuttiin evankeliumia eri tavalla kuin aiemmin. Kohtikäyvästi. Ensimmäisen illan aihe oli "Tule ja seuraa minua".

Marjatta kertoo: Menin laulamaan, koska kirkkokuoro lauloi avaustilaisuudessa. Illan aihe "Tule ja seuraa minua" koskettti heti ja nautiuduin penkkiin. Koin vahvaa syyllisyyttä Jeesuksen silmien edessä ja kuulin Hänen kutsunsa omakohtaisesti koskevan juuri minua. Olin ollut lapsesta saakka uskonasioiden ja Raamatun sanan piirissä, käynyt kirkossa, uskovan äidin ja naapurin tädin pyhäkoulussa, tiesin Raamatun asioista, mutta en silti ollut kokenut uudestisyntymistä. Toisen illan aihe oli "Jumalan valokeilassa." Minun teki valtavasti mieleni mennä kirkkoon, mutta en oikein tiennyt, miten sen Osmolle kertoisin. Sisäinen halu oli kuitenkin niin voimakas, että sanoin kuin ohimennen: Mentäiskö tänäkin iltana kirkkoon, kun ei ole muutenkaan tekemistä...johon tuore aviomies vastasi: no mennään.

Mitäpä ei rakastunut nuori aviomies tekisi vaimonsa pyynnöstä! Illan aihe oli "Jumalan valokeilassa". Sisäinen myrsky jatkui entistä voimakkaampana. Jokainen sana tuli kohti minua ja vain minulle. Ymmärsin, että nyt on etsikkoaikani. Hengellinen sanastohan oli minulle kodin perintönä tuttua. Koin, että Jeesus haluaa tulla

**"TÄTÄ PÄÄTÖSTÄNNE
ETTE KOSKAAN
KADU."**

minun elämäni henkilökohtaisesti, ei riitä se, että äiti on uskossa. Äidin rukoukset olivat kantaneet minua koko siihenastisen elämäni, nyt on tullut eteeni aika pyytää Jeesus omaan sydämeeni ja päästä Hänen lapsekseen. Äidin usko ei riitä. Samassa iski pelko: mitä sanoo puoliso vierellä? Jättääkö tähän paikkaan? Lähdimme kotiin.

Samassa iski pelko: mitä sanoo puoliso vierellä? Jättääkö tähän paikkaan? Lähdimme kotiin. Teimme iltatoimet ja kävimme levolle. Nuori vaimo käänsi selkensä ja alkoi valtava itku. Osmo hätääntyi: Mitä nyt? Olenko tehnyt/sanonut jotakin väärää? Olenko loukannut? jne. Vakuuttelin hänelle, ettei mitään sellaista ole tapahtunut, kyllä tämä tästä ohi menee... Itkin ja itkin. Synnintunto oli valtava taakka. Tajusin ensimmäistä kertaa nuorena elämässäni, että ilman Jeesusta menen kadotusta kohti kaikkine ns. "hyvine harrastuksineni". Osmo ei hellittänyt vaan halusi tietää oikeasti, miksi itken niin lohdutonta itkua. Sain sanotuksi itkuni lomassa: kun minulle tuli niin paha olla siellä kirkossa. Suureksi yllätyksekseni kuulin sanat: "Niin minullekin". Siitä alkoi puhuminen ja asioiden selvittely. Päätimme kutsua seuraavana päivänä toisen Pappilassa asuvan puhujan meille seuraavana päivänä. Kun hän ilomielin tuli, olivat hänen ensimmäiset sanansa: "No te olette sitten päättäneet lähteä seuraamaan Jeesusta"? Saatuaan myöntävän vastauksen, hän kertoi meille lisää Jeesuksen uudistavasta voimasta, joka kantaa läpi läpi elämän, ja siunasi meidät tälle tielle. Lopuksi hän sanoi: "Tätä päätöstänne ette koskaan kadu".

Osmo kertoo: Kasvoin hämäläisessä vähäpuheisessa kodissa, jossa ei koskaan puhuttu hengellisistä asioista mitään. Kirkossa käytiin jouluna. Rippikoulusta ei jäänyt mitään mieleen. En tuntenut ketään uskovia ihmisiä. Jumala johdatti minut monien kunnalliseen virkaan hakemisten jälkeen pieneen keskisuomalaiseen Sumiaisten

**"OSMO EI HELLITTÄNYT
VAAN HALUSI TIEDÄ
OIKEASTI, MIKSI ITKEN
NIIN LOHDUTONTA
ITKUA."**

kuntaan. Aloitin siellä työurani ensimmäisenä koulutettuna kunnansihteerinä 1950-luvun lopulla Helsingin opiskeluvuosien jälkeen. Tapasin Marjatan ja hänen kotiväkensä heti, koska Marjatta oli kesäharjoittelijana Osuuspankissa. Pankki ja kunnanvirasto olivat samassa talossa. Tapasimme usein, ja askeleeni johtivat tihentyvässä tahdissa päiväkahville pankkin puolelle.

Rakastuimme - kuten nuorilla on tapana - Marjatan olivat Suolahden lukion opettajat hakenneet kotoa asti jatkamaan koulua, mutta Marjatta päätti toisin. Hän oli "valmis" jättämään lukion kesken ja hakeutumaan aina haluamalleen uralle eli kätilöksi. Helsinkiin Kätilöopistoon hän tulikin valituksi ja valmistui aikanaan toiveammattiinsa. Myöhemmin kansanterveyslain myötä virkojen vaatimukset ja sisällöt muuttuivat, joten hän hakeutui jatkokoulutukseen eli sairaanhoitajan ja erikoissairaanhoitajan pätevyyttä hankkimaan. Näin meitä on johdatettu kaikessa. Marjatan vanhemmat antoivat suostumuksensa avioliiton solmimiseen näin varhaisessa iässä, olinhan minä jo opiskelut päättänyt ja työelämän aloittanut, luotettava nuori mies. Kirkkoon lähteminen Marjatan kertomana iltana ei ollut vastenmielistä. Lähinnä lähdin sinne seuralaisena. Kuitenkin minulle kävi samalla tavalla. Halusin tuntea hengellisiä asioita enemmän. Jatkosta jo Marjatta kertoikin. Tein oman päätökseni itse ja elämän varrella olen ollut suuresti Jumalalle kiitollinen tästä nuoruuden johdatuksesta, ammatin- ja työpaikan valinnasta - ja koen Marjatan uskovan

äidin rukousten kantaneen meitä pitkin elämän matkaa. Myöhemmin myös omien vanhempieni rukoustuki. Ja mikä ihmeellistä vielä: Marjatan isäkin sai uskon lahjan 60-vuotiaana sairastuneen veljensä uskoon tulemisen kautta. Samoin minun omat vanhempani Hämeessä. Seurakunnassa vaikutti pappi, jonka uskonnonopettaja-vaimo oli kokenut uskonelämänsä

**"KASVOIN HÄMÄLÄISESSÄ
VÄHÄPUHEISESSA KODISSA,
JOSSA EI KOSKAAN PUHUTTU
HENGELLISISTÄ ASIOISTA
MITÄÄN. KIRKOSSA KÄYTIIN
JOULUNA. RIPPIKOULUSTA EI
JÄÄNYT MITÄÄN MIELEEN."**

uudistumisen Niilo Ylivainion kokouksessa. Ensin teologi-vaimo meni salaa mainittuun kokoukseen, sen jälkeen myöskin kirkkoherra-puoliso, nähtyään muutoksen vaimonsa uskonelämässä. Heistä tuli vanhempieni hyviä ystäviä ja opastajia. Samoin siskoni ja hänen puolisonsa, armeijan kouluttajaupseeri tulivat uskoon.

Saimme elää ihmeellisiä aikoja ja katsella Jumalan suuria tekoja perheidemme elämässä. Molemmat kertovat, ettei uskonelämäkään ole ollut yhtä juhlasaatossa kulkemista fanfaarien soidessa. Työelämä otti aikansa ja vei ajan Osmolta niin tarkkaan, ettei ollut aikaa eikä voimia muuhun. Kuitenkin jokapäiväinen Raamatun Sanan lukeminen ja uskovien ihmisten kanssa sen tutkiminen on ollut juuri se jalkojen Lamppu ja Valo, joka on tarvittu kaikessa. Taivaan Isä on ollut uskollinen ja monet kerrat oikein konkreettisesti antanut apunsa ja johdattanut isoissa ja pienissä asioissa. Osmo mainitsee, että työelämänsäkin vaativissa paikoissa rukous on ollut voimavara ja avun lähde. Meille molemmille on Jeesuksen tuntemisen jälkeen tärkein asia uskovien ystävien runsaus eri seurakunnissa. Seurakunnat ovat tärkeitä koteja ja kasvupaikkoja. Marjatan äiti tuli 1920-luvulla uskon vapaakirkollisen herätyksen kautta. Hän pysyi ev.lut kirkossa, mutta hänen kauttaan jo meille tuli nuorena se ymmärrys, kokemus ja valo, että seurakunnat ovat kuin koteja: niissä kasvetaan, opitaan, ruokitaan - ja ne ovat rakenteita. Henki niiden sisälle tulee Jumalalta. Sitä ei mikään ryhmä yksin voi omistaa. Herra itse jakaa Pyhän Hengen kautta valon, opetuksen ja elävän Sanan.

Hän kysyy meiltä vilpittömästi sydäntä seurata Häntä, joka on maailman valo. Marjatta vilkkaampana sanoittaa, että paljon on aikaa mennyt turhiinkin murheisiin ja väärisiin valintoihin, mutta myös palaamista sen Raamatun sanan kokemiseen että "anteeksiantavainen on Herra ja suuri armossa".

Kirjoittajat:

Osmo ja Marjatta Järviset

**"RUKOUKSEMME ON, ETTÄ JEEBUS
JOHDATTAISI MEITÄ ELÄMÄMME
LOPPUUN ASTI JA TOTEUTUISI
LAULUN SANA:
"OMIN VOIMIN NYT NÄIN PÄÄSE
EN ETEENPÄIN, PIDÄ MINUSTA
KIINNI, ETTÄ KASVOSI NÄÄN."**

KR 33/38

PSALMI 12

12:4 Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, kielen, joka kerskuen puhuu,

**12:5 ne, jotka sanovat:
"Kielemme voimalla me olemme väkevät; huulemme ovat meidän tukemme; kuka on meille herra?"**

**12:6 "Kurjien sorron tähden, köyhien huokausten tähden minä nyt nousen", sanoo Herra,
"tuon pelastuksen sille, joka sitä huoaten ikävöitsee."**

Tämä Psalmin 12 teksti on rukous yltyvää pahuutta vastaan ja nämä jakeitten 4-6 teksti kuvaa hyvin tämän päivän eksyttäjien ja väärän opin julistajien puheita, sillä vaikka puhe suoltaisi sujuvasti ja voimallisestikin tekstiä, mutta kerskaa ja jättää todellisen Raamatun sisällön kertomatta niin se on vain puhetta ilman sanomaa. Herralle on mieluisampi hiljainen huokaus Jumalan puoleen, se hiljaa lausuttu rukous, joka lähtee sydäimestä.

Terveisin,
Arto Palosaari

FINRK

Matteus 13

Rikkaviljavertauksen selitys

36 Sitten Jeesus jätti väkijoukon ja meni asuntoonsa. Opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon rikkaviljasta."

37 Hän vastasi: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika.

38 Pelto on maailma. Hyvä siemen on valtakunnan lapset, mutta rikkavilja on Pahan lapset.

39 Vihamies, joka sen kylvi, on Paholainen, sadonkorjuun aika on maailmanajan loppu, ja leikkuuväki on enkelit.

40 Niin kuin rikkavilja kootaan ja poltetaan tulessa, niin tapahtuu maailmanajan lopussa.

41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat viettelykseksi, ja kaikki, jotka harjoittavat vääryyttä,

42 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

43 Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon!

"JOKA VIILAN PITÄÄ
TAKANAAN, SITÄ KANSA
KIROAA, MUTTA JOKA VIILAN
ANTAA KAUPAKSI, SEN PÄÄN
PÄÄLLE TULEE SIUNAUUS."
SANALASKUT 11:26

Seurakunnan toiminta

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Joka sunnuntai klo 11:00 Jumalanpalvelus

Joka kuukauden ensimmäinen sunnuntai ehtoolliskokous

Joka keskiviikko rukouskokoukset klo 18.00

Naistenpiiri joka toinen torstai klo 18:00 (parittomilla viikoilla)

Miestenpiiri joka toinen torstai klo 18:00 (parillisilla viikoilla)

Kirppis/kahvila auki Ke - Pe 12 -17 ; La 10-14

Onko kaapeissasi tarpeettomia, mutta hyväkuntoisia pientavaroita tai vaatteita? Me otamme niitä ilolla vastaan kirpputorillemme!

Lahjoituksesi auttaa meitä tukemaan seurakunnan toimintaa.

Ota yhteyttä:

Kimmo Jalonen

Puheenjohtaja

puh. 050 409 2280

Kirpputori

Tuija Aalto

puh. 044 295 5756

Seurakunnan kotisivut:

www.aseaseurakunta.fi

FACEBOOK

AsemaSeurakunta Paimiossa

Ilon ja valon illat, syksy 2024

Joka toinen maanantai Ilon ja valon ilta

vapaaehtoistyöntekijöiden järjestämänä. Laulua, Raamatun sanaa ja rukousta. Voit tulla yksin tai yhdessä ystävän kanssa.

Ma 14.10 klo 18.30 Paimion Asemaseurakunta (Vistantie 27)

Ma 11.11 klo 18.30 Paimion Asemaseurakunta (Vistantie 27)

Ma 25.11 klo 18.30 Paimion Asemaseurakunta (Vistantie 27)

AsemaSeurakunta on Paimiossa sijaitseva kristillinen paikallisseurakunta, johon kuuluu yli 20 jäsentä.

Toimintamme perustuu vapaaehtoisten aktivisuuteen.

Seurakuntaa johtaa vanhimmistojen ja toimintajärjestäjien rahoitetaan kirpputorin ja vapaaehtoisten lahjoitusten avulla.

Tehtävämme on kertoa maailman parhaasta ilosanomasta Jeesuksesta joka etsii seuraansa vielä tänäänkin sinua joka et vielä tunne Häntä.

Haluamme myös rakentaa yhteisistä uskostamme seurakunnassamme.

Tukea toinen toistamme, kantaa kuormia ja rukoilla toinen toistemme puolesta.

**Olet lämpimästi
tervetullut mukaan!**